

Protestantse gemeente Barneveld

Beleidsplan Protestantse Gemeente Barneveld, najaar 2019

Inleiding

In 2012 is de Protestantse Gemeente Barneveld ontstaan uit een fusie/federatie tussen de gereformeerde Bethelkerk en de hervormde deelgemeente Immanuëlkerk, die beide deel uitmaken van de Protestantse Kerk in Nederland. In 2018 is de missie en visie opnieuw vastgesteld in het licht van het eerder genomen besluit om als gemeente gebruik te gaan maken van één kerkgebouw. In het verlengde van die missie en visie is dit beleidsplan opgesteld waarbij is aangesloten op het eerder vastgestelde beleidsplan omdat de inhoud daarvan als het gaat om de eredienst, het pastoraat, het diaconaat, het beheer en de financiën.

Missie en visie

In 2018 is de missie van de protestantse Gemeente Barneveld (PGBarneveld) als volgt geformuleerd:

*De Protestantse Gemeente Barneveld biedt ruimte om je te laten **inspireren** door het woord van God en je te **verbinden** met andere mensen door het goede te **delen** en te **zorgen**, daar waar dat nodig is. Aan deze missie is vervolgens een slogan gekoppeld, te weten *Protestantse Gemeente Barneveld: laat je raken*.*

In de missie staan vier kernwoorden centraal, te weten: *zorgen, Inspireren, verbinden en delen*.

Vervolgens zijn er beelden gezocht die passen bij deze vier kernwoorden. Die beelden zijn gebruikt bij de uitwerking van de kernwoorden die daarbij gekoppeld zijn aan de aloude belijdenis *Wij geloven één, heilige, apostolische, katholieke kerk*.

Zorgen

Het tweede woord dat in de oude geloofsbelijdenis wordt genoemd is het woord "heilig". We hebben allemaal wel gehoord van de heiligen zoals de Rooms katholieke kerk die kent. Bijzondere mannen of vrouwen die elk op hun eigen wijze het geloof handen, voeten en woorden hebben gegeven. Maar heilig heeft soms ook een bijklank gekregen en dan gaat het soms lijken op zoiets als *schijnheilig*. Mensen die beweren gelovig te zijn, maar die er vervolgens niet naar handelen. Zij doen de kerk en het geloof geen goed. Als we het woord *heilig* zouden vertalen dan betekent het zoiets als "apart". Met andere woorden *anders* zijn dan de anderen. Als we dan naar de bijbel kijken dan zien we hoe Jezus ons telkens weer leert dat het er niet om gaat dat we de eerste willen zijn, dat we op de eerste plek willen zijn, dat we rijk en machtig worden. We moeten niet zijn zoals velen in de wereld zijn, maar anders. Jezus leert ons dat we elkaar moeten dienen en elkaar vanuit ons geloof moeten helpen. We doen dat door naar elkaar om te zien en elkaar te dienen. Als we zo in staan voor elkaar worden we bijna vanzelf "de gemeenschap der heiligen", mensen die elkaar nabij zijn en zo de naam van God waarmaken "Ik ben er".

Als we kijken naar het beeld van de bomen, dan zien we een heel bos. Het is duidelijk dat de bomen bij elkaar horen. In het bos vinden de afzonderlijke bomen bescherming tegen de wind en andere gevaren. Maar elke boom groeit op zijn eigen manier ten hemel en is daarin vrij.

Inspireren

We kijken naar het vierde woord: katholiek. In de geloofsbelijdenis die we in de kerk vaak zingen is katholiek ooit vervangen door "christelijk". Kennelijk vond ons voorgeslacht, na de reformatie, dit begrip te veel lijken op de "Rooms-Katholieke" Kerk. Maar katholiek betekent niets anders dan "algemeen", "over de wereld verspreid". Het gaat dus in de kerk over het geloof zoals alle christenen dat belijden. Zoals wij ons geloof in onze gemeente belijden zijn we niet de enigen. Overal op aarde komen christenen op zondag samen. En dat doen zij al bijna 2000 jaar lang. Al eeuwenlang is de naam van Heer beleden en hebben mensen geprobeerd het geloof te verwoorden in geloofsbelijdenissen en andere geloofsdocumenten.

Onze gemeente staat dus in diezelfde traditie van alle eeuwen en alle plaatsen. We richten ons dus naar die oorspronkelijke geloofsbelijdenissen en luisteren naar wijze woorden van de mensen voor ons. Het geeft een veilig en zeker gevoel dat we mee opgaan in de stroom van gelovigen. We luisteren en leren van alles wat onze medegelovigen, toen en nu, zeggen. Maar... wij weten ook dat wij in de 21^e eeuw leven. Zo weten we bijvoorbeeld dat de wetenschap ons leert over het ontstaan van de aarde, erkennen we dat er in de bijbeluitleg nieuwe inzichten zijn gekomen, begrijpen wij dat onze tijd andere vragen stelt dan de wereld van 2000 jaar geleden en weten we dat antwoorden van de bijbel niet per se antwoorden zijn op onze vragen van vandaag. Dat betekent dat wij *ook* willen geloven in *onze* tijd, dat we zoeken naar Bijbelse antwoorden die ons vandaag iets zeggen. We proberen het evangelie te vertalen naar onze tijd en kijken hoe de bijbel kan aansluiten op onze vragen en onze beleving. We scheppen ruimte voor andere, modernere vormen van geloven zoals meditatie en kunst. We bespreken met elkaar boeken over modern-geloven en zoeken contact met andersdenkenden en andersgelovigen. Als gemeente balanceren we dus tussen traditie en vernieuwing.

Als we kijken naar het beeld van de bomen dan zien we een bloeiende boom. Het nieuwe, jonge leven spat ervan af. Maar aan de takken is ook duidelijk te zien dat het een oude boom is die al vele jaren heeft geleefd. Zo willen we als pgb, vanuit de traditie, in deze tijd bloeien en geloven.

Protestantse Gemeente Barneveld: **laat je raken!**

Verbinden

De eenheid ligt in de belijdenis 'Jezus is Heer'. Hij is de kern waar alles om draait. Hij is het die de bijbel tot één geheel maakt. Alle verhalen vormen een uitleg van wat die belijdenis betekent, waar zijn Naam voor staat. Die belijdenis maakt ook de kerk, onze gemeente tot een eenheid. De gemeenschap van de mensen die in de Geest van Jezus één zijn. Zoals Paulus schrijft: 'er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen, jullie zijn allemaal één in Christus'. Die eenheid is een geschenk van God, niet iets wat we zelf voor elkaar moeten boksen. Hij maakt ons tot het ene lichaam van Christus. Wie bij Jezus hoort, hoort bij elkaar. Maardie eenheid wist de verschillen tussen mensen niet uit. Integendeel, in die ene gemeenschap is daar alle ruimte voor. Iedereen kan daar zijn zo anders, zo uniek zijn als hij, zij is. Zoals in die ene bijbel vele, uitlopende stemmen klinken, de psalmen, de profeten, de evangelieschrijvers, enzovoort. Ieder krijgt de ruimte om zijn, haar eigen inbreng te hebben. Ja, we hebben die verschillen nodig om rijkdom van die ene belijdenis te belichten. Niemand heeft de waarheid daarvan in pacht, samen zoeken we daarnaar. Dat maakt ons een open gemeenschap, die grote waarde hecht aan het geloofsgesprek.

In de afbeelding is er de eenheid van het bos. En tegelijk het grote verschil tussen de ene boom en de andere. En de zon die schijnt, die kan ik zien als de Geest van Jezus die licht en leven geeft. De afbeelding gaat over één, eenheid, waar dan in een spanningsboog de verschillen tegenover staan. Zoals de tekst erbij luidt: 'Geloof jij ook in eenheid met aandacht voor onze verschillen'?

Protestantse Gemeente Barneveld: **laat je raken!**

Delen

De afbeelding is een verbeelding onze gemeente als apostolisch of missionair. Dan kun je denken aan de apostelen, de leerlingen van Jezus die naar buiten gingen en in woord en daad getuigenis gaven van hun ervaringen met Jezus. In onze gemeente keren we steeds terug naar hun getuigenis zoals het te vinden is in de bijbel. Anders gezegd: we keren steeds terug naar de bron van waaruit we kerk zijn: de levende God. Zo blijven we verbonden met de oorsprong van kerk; en zo is er continuïteit met de kerk van de vroeger, naar de kerk van de toekomst toe. En tegelijk volgen we de apostelen die de wereld in gezonden worden. In het geloof dat God ook ons uitzendt, ons tot zijn ambassadeurs maakt. In de afbeelding staat het woord 'delen', we delen wat we zelf ontvangen hebben. Ja, de enige manier om het te ontvangen is door het te delen. We zijn openhartig wanneer we vertellen over wat ons in het geloof bezielt. En tegelijk dringen we niets op, we zijn bescheiden in onze opstelling. We proberen niet anderen met de haren bij onze zaak te sleuren. Maar als er zich een kans, een gelegenheid voor doet om te getuigen, doen we dat. Ook in wat we doen, kunnen we rekenschap afleggen van ons geloof. In de omgang met onze buren, met alle mensen die op ons pad komen, in de hulp die we bieden zonder meer, zonder daar een prijskaartje aan te hangen. Die hoeven niets terug te doen, hoeven ons geloof ook niet te onderschrijven. Dan leggen we in onze daden getuigenis af van ons geloof in de ene Heer.

Bescheiden, we dringen onze hulpvaardigheid niet op. Openhartig, de anderen mogen weten dat we er voor hen willen zijn. De boom in de afbeelding belichaamt die beide kanten. Hij is er, duidelijk, zichtbaar, met een heel eigen karakter. En tegelijk geeft zijn vorm hem een bescheiden karakter.

De eredienst

In de eredienst gaat het om de ontmoeting met God en met elkaar. We worden bemoedigd en toegerust tot dienstbetoon; uitgedaagd en getroost; weggevoerd uit wat ons gevangen houdt en geroepen tot een nieuwe gemeenschap. Daarbij hechten we aan een zorgvuldige liturgie, waarin zowel ruimte is voor traditie als vernieuwing. Ergens tussen behoudzucht en vernieuwingsdrang willen we onze weg zoeken. Hoewel de kern van de eredienst voor velen te vinden is in de Woordverkondiging, spelen rituelen en verbeelding een steeds grotere rol in de beleving van de eredienst. De beamer speelt daarbij een niet onbelangrijke rol. De inbreng van deze techniek vraagt echter wel om een voortdurende bezinning op de verhouding tussen vorm en inhoud. De eredienst is een zaak van de gehele gemeente. Gelukkig kunnen we constateren dat er een grote inbreng is van gemeenteleden bij de invulling van de verschillende diensten. Naast de voorgangers en organisten als eerste uitvoerenden zijn bij de eredienst betrokken de leiding van de kindernevendienst, de

lectores, de commissie voor liturgisch bloemschikken en op gezette tijden de cantor en onze eigen kerkkoren. Daarnaast zijn er de bijzondere diensten die met ZWO, diaconie of jeugddienstcommissie worden voorbereid.

Het pastoraat, elkaar ontmoeten in het Licht van God

Een pastoraal gesprek kan zomaar en overal plaatsvinden; op straat, thuis, in de kerk, tussen gemeenteleden en met mensen die geen lid zijn van de gemeente. Pastoraat is daarmee iets van ons allen, want het is daar waar mensen, vanuit de Liefde van Christus, aandacht geven aan elkaar. Ten diepste gaat het hierbij om het (levens)verhaal van de ander. In dat verhaal van mensen zit vaak veel verlangen naar godservaring. Mensen zoeken en verlangen naar de belofte van het Koningschap van God: heilheid, eenwording, verzoening, betrokkenheid. Vooral voor mensen in periodes van kwetsbaarheid, ziekte, relatieproblemen, ouderdom, kan dit extra merkbaar zijn. In het pastoraat gaat het vervolgens om het (h)erkennen en/of helen van deze breuken. Natuurlijk mag ook de vreugde en mogen de momenten van geluk in het pastoraat niet vergeten worden. Ook bij geboorte, huwelijk en andere feestelijke gebeurtenissen is het goed als de kerk aanwezig is. Zo wordt er met elkaar een verbinding gezocht tussen het verhaal van mensen en het Verhaal van God.

Pastoraat vindt zijn basis in God zelf. Hij gaat ons als Vader voor door het leven en de tijd en verbindt zich zo met de levens van een ieder van ons. Hij ontmoet ons in zijn Zoon Jezus Christus die ons bevrijdt en ons de weg wijst naar Zijn Koninkrijk. Hij roept ons tot elkaar door zijn Geest die ons inspireert, stimuleert en zijn gaven geeft. Wij zijn elkaar gegeven als kinderen van God. Daarom zijn wij - ieder op zijn of haar plaats - geroepen tot ontmoeting en zorg voor elkaar in liefde en vrijheid. We geloven dat in dit omzien naar elkaar God zich met ons verbindt tot heelwording en bevrijding van ons leven. Deze roeping reikt verder dan de grenzen van onze kerkelijke gemeente, want Gods liefde is wereldwijd en alles omvattend.

Het pastoraat wordt in de PGBarneveld op een tweetal manieren inhoud gegeven. In eerste instantie het pastoraat op basis van een geografische indeling. Hierbij is te denken aan een vorm van eerstelijnszorg, zoals nodig is (of kan zijn) bij overlijden en rouw, ernstige ziekte, echtscheiding en pastoraat rond geboorte en huwelijk. De gemeente is daartoe verdeeld in vier wijken. Aan iedere wijk is een wijkpredikant en een ouderling verbonden die zich inzetten voor het pastoraat in de betreffende wijk. Daarnaast kennen we het doelgroepenpastoraat. Hierbij is de gemeente opgedeeld in een vijftal doelgroepen met als hoofdkenmerk een bepaalde leeftijd. Voor elke pastoraatsgroep is er een predikant en een ouderling beschikbaar die in samenwerking met andere gemeenteleden activiteiten kunnen ontplooiën en organiseren die in eerste aanleg specifiek voor de betreffende doelgroep zijn bedoeld mede met het oog op het bevorderen van het omzien naar elkaar.

Het diaconaat

De opdracht van het College van Diakenen is samen te vatten in de term 'dienstbaarheid'. Deze dienstbaarheid wil het College van Diakenen vertalen in 'dienstbaar zijn' door in de kerk en in de wereld te delen wat haar aan gaven is geschonken, te helpen waar geen helper is of hulp tekortschiet en te getuigen van de gerechtigheid van God waar onrecht geschiedt. De visie hierbij is dat de gehele christelijke gemeente een roeping heeft om oog en oor te hebben voor:

in het bijzonder de verachte en veronachtzaamde (groepen van) mensen, die verdrukt worden of in de knel geraakt zijn, de toestanden in de maatschappij, die bovenstaande veroorzaken of verergeren. Met de bedoeling om samen met hen als naaste verdrukking en knelsituaties te bestrijden en elkaar te bemoedigen in de blijdschap van kleine deelopwinningen met het uitzicht op de grote overwinning van Jezus en zijn Koninkrijk.

Uitgangspunten hierbij zijn:

Luisteren: naar de noden en de inzichten van mensen, groepen en volken, die hulp ontvangen en kijken vanuit de positie van de hulpontvanger.

Gelijkwaardigheid: van hulpgever en hulpontvanger

Solidariteit: partij kiezen voor mensen zonder rechten door de stem te verheffen tegen het onrecht dat hen wordt aangedaan.

Barmhartigheid: bewogen zijn met hen die lijden door armoede, onrecht, achterstelling en ziekte of omdat zij op de vlucht zijn.

Naastenliefde: de naaste liefhebben als uzelf; dit in praktijk brengen is Godsdienst, de vervulling van het tweede grote gebod.

Gerechtigheid: het opsporen van, het verzet tegen en het veranderen van situaties waarin verdrukking, armoede, achteruitstelling en onmenswaardige scheefgroei ontstaan.

Wederkerigheid: hulpverlener en hulpvrager nemen samen besluiten over wat er gebeuren moet.

Inspiratie: door Gods Woord, met name door de tekst in Matteüs 25 vers 40, waar Jezus zegt: "Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan."

Het beheer en de financiën

Het college van Kerkrentmeesters is belast het beheer van de gelden en gebouwen van de PGBarneveld. Daartoe wordt jaarlijks een begroting opgesteld en na afloop van het jaar wordt er een jaarrekening opgesteld waarin verantwoording wordt afgelegd over het gevoerde beheer. Deze jaarrekening wordt door een onafhankelijke kascommissie gecontroleerd en van commentaar voorzien waarna deze wordt vastgesteld door de kerkenraad van de PGBarneveld. Gesteld kan worden dat door een zorgvuldig beheer de PGBarneveld als financieel gezond is aan te merken.

Voor de actuele begroting voor 2019 en de jaarrekening 2018 wordt verwezen naar de website waarop deze bestanden zijn gepubliceerd.

Barneveld, september 2019